

FÆLLES HOLDNING (EF) Nr. 23/2002

fastlagt af Rådet den 6. december 2001

med henblik på vedtagelse af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/..../EF af ... om ændring af direktiv 97/67/EF for så vidt angår yderligere åbning af Fællesskabets marked for posttjenester

(2002/C 110 E/04)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 47, stk. 2, artikel 55 og artikel 95, og

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Regionsudvalget ⁽³⁾,

efter proceduren i traktatens artikel 251 ⁽⁴⁾,

ud fra følgende betragtninger:

(1) Rådet erklærede i sin resolution af 7. februar 1994 om udvikling af Fællesskabets posttjenester ⁽⁵⁾, at et af de vigtigste mål for Fællesskabets postpolitik er at forene en gradvis og kontrolleret liberalisering af postmarkedet med en varig garanti for opfyldelse af postbefordringspligten.

(2) Ved Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/67/EF af 15. december 1997 om fælles regler for udvikling af Fællesskabets indre marked for posttjenester og forbedring af disse tjenesters kvalitet ⁽⁶⁾ er der fastlagt en lovgivningsmæssig ramme for postsektoren på fællesskabsplan, herunder foranstaltninger der skal sikre, at befordringspligten opfyldes, maksimumsgrænser for de posttjenester, som medlemsstaterne kan give deres befordringspligtige virksomhed(er) eneret på med henblik på at opfylde befordringspligten, og en tidsplan for beslutningerne om yderligere åbning af markedet med det formål at skabe et indre marked for posttjenester.

(3) I traktatens artikel 16 understreges den plads, som tjenesteydelser af almen økonomisk interesse indtager i Unionens fælles værdinormer, og den rolle, som de spiller med henblik på at fremme social og territorial samhørighed. I samme artikel hedder det også, at der skal sørges for, at sådanne tjenester ydes på grundlag af principper og vilkår, der gør det muligt for dem at opfylde deres opgaver.

(4) I Europa-Parlamentets beslutninger af 14. januar 1999 ⁽⁷⁾ og 18. februar 2000 ⁽⁸⁾ om de europæiske posttjenester understreges posttjenesternes økonomiske og sociale betydning og behovet for at fastholde et højt kvalitetsniveau for tjenester, der er omfattet af befordringspligten.

(5) Foranstaltninger på dette område bør udformes sådan, at også Fællesskabets sociale opgaver i henhold til artikel 2 i traktaten — nemlig et højt beskæftigelsesniveau og et højt socialt beskyttelsesniveau — gennemføres som mål.

(6) Postnettet i landdistrikter, blandt andet i bjergområder og på øer, spiller en vigtig rolle for integrationen af virksomheder i den nationale/global økonomi og for opretholdelsen af social samhørighed og beskæftigelse i disse landdistrikter. Desuden kan postkontorerne i landdistrikterne, i bjergområderne og på øerne fungere som et vigtigt infrastrukturnet for den almene adgang til nye kommunikationsteknologier.

(7) I konklusionerne fra Det Europæiske Råds møde i Lissabon den 23. og 24. marts 2000 nævnes to områder inden for posttjenester, hvor der kræves en indsats fra Kommissionen, Rådet og medlemsstaterne i overensstemmelse med deres respektive beføjelser. For det første skal der inden udgangen af 2000 fastlægges en strategi for fjernelse af hindringer for posttjenester. For det andet skal der sættes mere skub i liberaliseringen på områder som posttjenester. Målet er, at det indre marked kommer til at fungere fuldt ud på posttjenestområdet.

(8) Det Europæiske Råd i Lissabon var også af den opfattelse, at det er væsentligt, at der som et led i det indre marked og en videnbaseret økonomi fuldt ud tages hensyn til traktatens bestemmelser om tjenesteydelser af almindelig økonomisk interesse og om de virksomheder, som det pålægges at levere sådanne tjenesteydelser.

⁽¹⁾ EFT C 337 E af 28.11.2000, s. 220, og EFT C 180 E af 26.6.2001, s. 291.

⁽²⁾ EFT C 116 af 20.4.2001, s. 99.

⁽³⁾ EFT C 144 af 16.5.2001, s. 20.

⁽⁴⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 14.12.2000 (EFT C 232 af 17.8.2001, s. 287), Rådets fælles holdning af 6.12.2001 og Europa-Parlamentets afgørelse af ... (endnu ikke offentliggjort i EFT).

⁽⁵⁾ EFT C 48 af 16.2.1994, s. 3.

⁽⁶⁾ EFT L 15 af 21.1.1998, s. 14.

⁽⁷⁾ EFT C 104 af 14.4.1999, s. 134.

⁽⁸⁾ EFT C 339 af 29.11.2000, s. 297.

- (9) Kommissionen har foretaget en grundig gennemgang af Fællesskabets postsektor og har i den forbindelse også iværksat undersøgelser af den økonomiske, sociale og teknologiske udvikling i sektoren samt foretaget omfattende høringer af de berørte parter.
- (10) Fællesskabets postsektor kræver en moderne lovgivningsmæssig ramme, som navnlig har til formål at fremme det indre marked for posttjenester. En forøget konkurrenceevne skal muliggøre postsektorens integrering i alternative kommunikationsformer og en forbedring af kvaliteten af de tjenester, der ydes de stadigt mere krævende brugere.
- (11) Det grundlæggende mål, nemlig at garantere en bæredygtig opfyldelse af befordringspligten på et ensartet grundlag i hele Fællesskabet i overensstemmelse med de kvalitetskrav, der er fastlagt af medlemsstaterne i overensstemmelse med artikel 3 i direktiv 97/67/EF, kan nås, såfremt muligheden for at give eneret på tjenester bevares på dette område, og såfremt der samtidig sikres fri udveksling af tjenesteydelser i et sådant omfang, at effektivitetsniveauet er højt.
- (12) Den forventede stigning i efterspørgslen i postsektoren som helhed på mellemlang sigt vil kunne bidrage til at opveje det tab af markedsandele, som de befordringspligtige virksomheder kan komme ud for som følge af en yderligere markedsåbning, hvilket vil være en ekstra garanti for, at befordringspligten vil blive opfyldt.
- (13) Blandt de faktorer, der påvirker beskæftigelsen inden for postsektoren, er den teknologiske udvikling og markedets krav om effektivitetsgevinster de vigtigste. Markedsåbningen spiller en mindre fremtrædende rolle. Markedsåbningen vil bidrage til at gøre postmarkederne større generelt. Eventuelle nedskæringer i personalet hos de befordringspligtige virksomheder som følge af sådanne foranstaltninger (eller forventningen om dem) vil sandsynligvis blive opvejet af den deraf følgende vækst i beskæftigelsen blandt private virksomheder og nye virksomheder på markedet.
- (14) Der bør på fællesskabsplan fastlægges en tidsplan for en gradvis og kontrolleret åbning af brevpostmarkedet, som giver alle de befordringspligtige virksomheder tilstrækkelig tid til at indføre de yderligere moderniserings- og strukturomlægningsforanstaltninger, der er nødvendige for at sikre deres overlevelse på lang sigt på de nye markedsbetingelser. Medlemsstaterne bør også have tilstrækkelig tid til at tilpasse deres lovgivning til et mere åbent miljø. Den yderligere markedsåbning bør derfor ske skridt for skridt, hvor der i første omgang sker en væsentlig, men kontrolleret åbning af markedet, hvorefter der på grundlag af en fornyet gennemgang af markedet skal fremsættes et forslag, der om hensigtsmæssigt bekræfter 2009 som tidspunktet for den fulde gennemførelse af det indre marked for posttjenester eller fastsætter relevante alternative skridt i retning heraf på baggrund af resultaterne af gennemgangen.
- (15) Det bør sikres, at de næste faser i markedsåbningen er af omfattende karakter og samtidig opnåelige i praksis for medlemsstaterne, mens befordringspligten opretholdes.
- (16) Generelle nedsættelser af vægtgrænsen for de tjenester, som de befordringspligtige virksomheder kan få eneret på, til 100 g i 2003 og 50 g i 2006 kombineret med en fuldstændig åbning af markedet for udgående grænseoverskridende post, dog med mulige undtagelser i det fornødne omfang for at sikre befordringspligten, udgør yderligere faser, som er relativt simple og kontrollerede, men som ikke desto mindre er væsentlige.
- (17) Almindelige brevforsendelser på mellem 50 g og 350 g udgør i gennemsnit inden for Fællesskabet omkring 16 % af de befordringspligtige virksomheders samlede indtægter ved postvirksomhed, hvoraf 9 % er almindelige brevforsendelser, som vejer mellem 100 g og 350 g. Udgående grænseoverskridende post under vægtgrænsen på 50 g udgør i gennemsnit inden for Fællesskabet yderligere omkring 3 % af de befordringspligtige virksomheders samlede indtægter ved postvirksomhed.
- (18) Prisgrænser for de tjenester, som der kan gives eneret på, på henholdsvis tre gange den offentlige takst for en brevfor sendelse på første vægtsats i den hurtigste standardkategori i 2003 og to og en halv gange i 2006 er passende i kombination med vægtgrænser på 100 g og 50 g, når sådanne finder anvendelse.
- (19) Adresserede reklameforsendelser udgør allerede i de fleste medlemsstater et dynamisk og voksende marked med store udsigter for vækst, mens der i de resterende medlemsstater er et betydeligt vækstpotentiale. Markedet for adresserede reklameforsendelser er allerede i vidt omfang åbent for konkurrence i seks medlemsstater. Den bedre servicefleksibilitet og prisfastsættelse som følge af konkurrencen vil stille adresserede reklameforsendelser bedre i forhold til alternative kommunikationsmedier. Dette vil til gengæld sandsynligvis medføre nye former for forsendelser som en yderligere følgevirkning og styrke postsektorens position som helhed. I det omfang det er nødvendigt for at sikre, at befordringspligten opfyldes, bør det fastsættes, at der stadig kan gives eneret på adresserede reklameforsendelser inden for ovennævnte vægt- og prisgrænser.
- (20) Udgående grænseoverskridende post udgør i gennemsnit 3 % af de samlede indtægter ved postvirksomhed. Hvis dette marked åbnes i samtlige medlemsstater med de undtagelser, der er nødvendige for at sikre befordringspligten, får de forskellige postvirksomheder mulighed for at indsamle, sortere og transportere al udgående grænseoverskridende post.

- (21) Hvis indgående grænseoverskridende post åbnes for konkurrence, bliver det muligt at omgå grænsen på 100 g i 2003 og på 50 g i 2006 ved at sende en del af de indenlandske masseforsendelser et andet sted fra, hvorved virkningerne bliver uforudsigelige. Angivelse af brevforsendelsernes oprindelse kan indebære yderligere vanskeligheder med håndhævelsen. En vægtgrænse på 100 g og 50 g for almindelige indgående grænseoverskridende brevforsendelser og adresserede reklameforsendelser ligesom for almindelige indenlandske brevforsendelser er praktisk, da den ikke indebærer en risiko for omgåelse enten på denne måde eller gennem en kunstig forøgelse af de enkelte forsendelsers vægt.
- (22) Det er vigtigt nu at fastsætte en tidsplan med henblik på yderligere skridt hen imod den fulde gennemførelse af det indre marked for posttjenester, både af hensyn til opfyldelsen af befordringspligten på lang sigt og af hensyn til den fortsatte udvikling af moderne og effektive postvæsener.
- (23) Det bør også fortsat være muligt for medlemsstaterne at give deres befordringspligtige virksomhed(er) eneret på visse posttjenester. Dette vil give de befordringspligtige virksomheder mulighed for at fuldføre processen med at tilpasse deres aktiviteter og menneskelige ressourcer til den øgede konkurrence, uden at deres finansielle balance forrykkes, og dermed uden at sikringen af befordringspligten bringes i fare.
- (24) Der bør defineres nye vægt- og prisgrænser, og det bør fastsættes, hvilke tjenester de kan anvendes på, ligesom det bør bestemmes, at der skal foretages en fornyet gennemgang og træffes en beslutning, der om hensigtsmæssigt bekræfter 2009 som tidspunktet for den fulde gennemførelse af det indre marked for posttjenester eller fastsætter relevante alternative skridt i retning heraf på baggrund af resultaterne af gennemgangen.
- (25) Foranstaltninger vedtaget af en medlemsstat, herunder etablering af en udligningsfond, ændringer i en sådan fonds virksomhed eller udbetalinger fra en sådan fond, kan indebære støtte ydet af en medlemsstat eller gennem andre statslige ressourcer i en hvilken som helst form som efter traktatens artikel 87, stk. 1, som på forhånd skal meddeles Kommissionen i overensstemmelse med traktatens artikel 88, stk. 3.
- (26) Muligheden for at give tilladelser til konkurrenter på befordringspligtområdet kan kombineres med et krav om, at disse skal levere befordringspligtigtjenester.
- (27) I henhold til direktiv 97/67/EF udpeger hver medlemsstat en eller flere nationale forvaltningsmyndigheder for postsektoren, der er retligt selvstændige og driftsmæssigt uafhængige af postvirksomhederne. I betragtning af det europæiske postmarkeds indre dynamik bør de nationale forvaltningsmyndigheders vigtige rolle anerkendes og fremmes yderligere, navnlig med hensyn til at sikre, at eneretstjenesterne respekteres, undtagen i medlemsstater, hvor der ikke findes eneretstjenester. I henhold til artikel 9 i direktiv 97/67/EF kan medlemsstaterne gå videre end direktivets mål.
- (28) Medlemsstaternes forvaltningsmyndigheder kan eventuelt kombinere indførelsen af tilladelser med krav om, at forbrugerne af tjenester leveret af indehavere af tilladelser skal have gennemsigtige, enkle og billige procedurer til rådighed i forbindelse med klager, uanset om disse vedrører de(n) befordringspligtige virksomhed(er)s tjenester eller tjenester leveret af virksomheder, der er indehavere af tilladelser, herunder indehavere af individuelle tilladelser. Disse procedurer kan eventuelt desuden gøres gældende af brugere af alle posttjenester, uanset om der er tale om befordringspligtigtjenester eller ej. Sådanne procedurer bør også omfatte procedurer for fastlæggelsen af ansvaret for tab af eller skader på forsendelser.
- (29) De befordringspligtige virksomheder leverer normalt tjenester, f.eks. til erhvervskunder, til firmaer, der indsamler post hos forskellige kunder, og til massepost-afsendere, hvilket giver dem mulighed for at gå ind i postkæden i forskellige led og på forskellige betingelser i sammenligning med standardbrevtjenester. De befordringspligtige virksomheder bør i så fald overholde principperne om gennemsigtighed og ikke-diskriminering, både over for forskellige kunder og i forholdet mellem kunder og deres egne ligestillede tjenester. Det er også nødvendigt, at disse tjenester er til rådighed for privatkunder, som sender post på lignende betingelser, idet der ikke må ske diskriminering ved levering af tjenester.
- (30) Datoen for udløbet af anvendelsesperioden for direktiv 97/67/EF udskydes til den 31. december 2008. Tilladelsesprocedurer, som er fastsat i medlemsstaterne i henhold til direktiv 97/67/EF, bør ikke berøres af denne dato.
- (31) Direktiv 97/67/EF bør ændres i overensstemmelse med det ovenfor anførte.
- (32) Dette direktiv gælder med forbehold af anvendelsen af traktatens bestemmelser om konkurrence og fri udveksling af tjenesteydelser, således som der specielt er gjort rede for i Kommissionens meddelelse om anvendelse af konkurrencereglerne på postsektoren og på vurderingen af visse statslige foranstaltninger i relation til posttjenester ⁽¹⁾ —
- (1) EFT C 39 af 6.2.1998, s. 2.

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Direktiv 97/67/EF ændres således:

1) Artikel 7 affattes således:

»Artikel 7

1. I det omfang det er nødvendigt for at opfylde beforderingspligten, kan medlemsstaterne fortsat give de beforderingspligtige virksomheder eneret på visse standardposttjenester. Disse tjenester omfatter kun indsamling, sortering, transport og omdeling af almindelige indenlandske brevfor-sendelser og indgående grænseoverskridende brevfor-sendelser inden for begge følgende vægt- og prisgrænser. Vægtgrænsen er 100 g fra 1. januar 2003 og 50 g fra 1. januar 2006. Disse vægtgrænser gælder ikke fra 1. januar 2003, hvis prisen er lig med eller over tre gange den offentlige takst for en brevfor-sendelse på første vægtsats i den hurtigste kategori, og fra 1. januar 2006, hvis prisen er lig med eller over to og en halv gange denne takst.

I tilfælde af gratis postbefordring for blinde og svagtseende kan der tillades undtagelser fra vægt- og prisbetingelserne.

I det omfang det er nødvendigt for at opfylde beforderingspligten, kan der fortsat gives eneret på adresserede reklamefor-sendelser inden for ovennævnte pris- og vægtgrænser.

I det omfang det er nødvendigt for at opfylde beforderingspligten, f.eks. når visse dele af postsektoren allerede er blevet liberaliseret, eller hvor specifikke kendetegn gør sig gældende for posttjenesterne i en medlemsstat, kan der fortsat gives eneret på udgående grænseoverskridende post inden for ovennævnte pris- og vægtgrænser.

2. Dokumentudveksling kan ikke omfattes af eneret.

3. Kommissionen gennemfører en fremadrettet undersøgelse, som for hver medlemsstat vurderer, hvilken indvirkning den fulde gennemførelse i 2009 af det indre marked for posttjenester har på beforderingspligten. På baggrund af konklusionerne fra undersøgelsen forelægger Kommissionen senest den 31. december 2006 en rapport for Europa-Parlamentet og Rådet, der ledsages af et forslag om, at 2009 i givet fald bekræftes som året for fuld gennemførelse af det indre marked for posttjenester, eller om, at der fastlægges andre foranstaltninger på baggrund af undersøgelsens konklusioner.

2) I artikel 12 tilføjes følgende led:

— hvis beforderingspligtige virksomheder anvender særlige takster, f.eks. for tjenester for erhvervslivet, afsendere af massefor-sendelser eller for virksomheder, der indsamler post fra forskellige kunder, skal de anvende princip-

perne om gennemsigtighed og ikke-diskriminering, både med hensyn til takster og de dertil knyttede betingelser. Der skal ved taksterne tages hensyn til de omkostninger, der spares i forhold til standardtjenester, der omfatter samtlige ydelser i forbindelse med indsamling, befordring, sortering og levering af enkelte for-sendelser, og de skal sammen med de dertil knyttede betingelser gælde ens over for forskellige kunder og i forholdet mellem kunder og de beforderingspligtige virksomheders ligestillede tjenesteelementer. Sådanne takster skal også gælde privatkunder, der sender post på lignende betingelser

— krydssubsidiering af beforderingspligtigtjenester uden for eneretsområdet med indtægter fra tjenester på eneretsområdet er forbudt, undtagen i det omfang det godtgøres, at det er strengt nødvendigt for at opfylde særlige beforderingspligter på området med konkurrence. Medlemsstaternes forvaltningsmyndigheder indfører bestemmelser med henblik herpå og underretter Kommissionen om de foranstaltninger, de har truffet. Dette gælder dog ikke i medlemsstater, hvor der ikke er givet eneret på nogen tjenester.

3) Artikel 19, stk. 1 og 2, erstattes af følgende:

»Medlemsstaterne sikrer, at der fastsættes gennemsigtige, enkle og økonomisk overkommelige procedurer for behandlingen af klager fra brugere, særlig i tilfælde af bortkomst, tyveri, beskadigelse eller manglende overholdelse af kvalitetsstandarderne for tjenesten (herunder procedurer for placering af ansvaret, hvor to eller flere operatører er involveret).

Medlemsstaterne kan bestemme, at dette princip også anvendes på brugere af tjenester, som

— ikke er omfattet af beforderingspligten som defineret i artikel 3

— er omfattet af beforderingspligten som defineret i artikel 3, men som ikke leveres af den beforderingspligtige virksomhed.

Medlemsstaterne vedtager foranstaltninger til at sikre, at tvister kan afgøres retfærdigt og inden for en rimelig tid ved hjælp af de i stk. 1 omhandlede procedurer, idet der, når det er berettiget, gøres brug af en refusions- og/eller erstatningsordning.

4) Artikel 22, stk. 3, affattes således:

»De nationale forvaltningsmyndigheder har som en særlig opgave at sikre overholdelse af de forpligtelser, som følger af dette direktiv, og de indfører om nødvendigt kontrolprocedurer og særlige procedurer for at sikre, at enerets-tjenester respekteres. De kan også få til opgave at sikre overholdelse af konkurrencereglerne i postsektoren.

5) Artikel 27 affattes således:

»Artikel 27

Dette direktiv udløber med undtagelse af artikel 26 den 31. december 2008, medmindre andet beslutes i medfør af artikel 7, stk. 3. De i artikel 9 beskrevne tilladelsesprocedurer berøres ikke af denne dato.«

Artikel 2

1. Medlemsstaterne sætter de nødvendige love og administrative bestemmelser i kraft for at efterkomme dette direktiv senest den 31. december 2002. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse love og bestemmelser skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen teksten til de vigtigste nationale retsforskrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

Artikel 3

Dette direktiv træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 4

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i ...

På Europa-Parlamentets vegne
Formand

På Rådets vegne
Formand

RÅDETS BEGRUNDELSE

I. INDLEDNING

1. Kommissionen forelagde Rådet ovennævnte forslag til forordning den 14. juli 2000 ⁽¹⁾. Forslaget er baseret på traktatens artikel 47, stk. 2, artikel 55 og artikel 95.
2. Europa-Parlamentet afgav udtalelse den 14. december 2000.
3. Det Økonomiske og Sociale Udvalg afgav udtalelse den 29. november 2000 ⁽²⁾.
4. Regionsudvalget afgav udtalelse den 4. december 2000 ⁽³⁾.
5. Kommissionen vedtog sit ændrede forslag den 21. marts 2001 ⁽⁴⁾.
6. Rådet vedtog den 6. december 2001 sin fælles holdning i henhold til artikel 251.

II. FORSLAGETS FORMÅL

Formålet med direktivet er at efterkomme bestemmelsen i direktiv 97/67/EF om, at der skal ske en yderligere gradvis og kontrolleret åbning af postmarkedet pr. 1. januar 2003, og at fastsætte en tidsplan for den yderligere åbning. Det indeholder endvidere forslag om at regulere forskellige spørgsmål med henblik på at sikre, at det indre marked for posttjenester fungerer gnidningsløst.

III. ANALYSE AF DEN FÆLLES HOLDNING

Rådet kan fuldt ud tilslutte sig formålet og hovedelementerne i forslaget. Imidlertid har det i sin fælles holdning ændret en række punkter i forslaget, hvoraf de vigtigste er følgende:

1. Rådet har foretaget en række tilpasninger af den foreslåede tidsplan for liberaliseringen for at sikre en mere gradvis og kontrolleret åbning af markedsprocessen, hvor der tages hensyn til nødvendigheden af at opretholde befordringspligten og de særlige forhold i de enkelte medlemsstater. Rådets tilpasninger følger Europa-Parlamentets holdning et langt stykke (f.eks. vægt- og prislofter for eneretsområdet i 2003, udskydelse af vægtgrænsen på 50 g fra 2003 til 2006 og den efterfølgende fase fra 2007 til 2009).
2. Rådet var enig med Europa-Parlamentet i, at der fortsat kan gives eneret på udgående grænseoverskridende post, i det omfang det er nødvendigt for at sikre befordringspligten.
3. Den fælles holdning åbner mulighed for, at der kan tages et afgørende skridt på vejen imod fuldstændig gennemførelse af det indre marked for posttjenester i 2009, idet den sikrer både Kommissionens initiativret og Europa-Parlamentets og Rådets fulde medbestemmelsesbeføjelser. Da forsendelser på under 50 g udgør størstedelen af markedet, finder Rådet, at beslutninger om liberalisering inden for dette markedssegment skal træffes efter en yderligere fælles beslutningsprocedure på grundlag af et kommissionsforslag fremsat i lyset af en prospektiv undersøgelse.
4. Rådet accepterede Europa-Parlamentets holdning til særtjenester ved at fjerne alle definitioner af disse tjenester fra teksten.

⁽¹⁾ EFT C 337 E af 28.11.2000, s. 220.

⁽²⁾ EFT C 116 af 20.4.2001, s. 99.

⁽³⁾ EFT C 144 af 16.5.2001, s. 20.

⁽⁴⁾ EFT C 180 E af 26.6.2001, s. 291.

IV. EUROPA-PARLAMENTETS ÆNDRINGER**1. Europa-Parlamentets ændringsforslag, som Rådet har accepteret**

- nr. 2: betragtning 5
- nr. 6: betragtning 10
- nr. 7: betragtning 11
- nr. 9: betragtning 10 i Kommissionens forslag (udgår)
- nr. 11: betragtning 11 i Kommissionens forslag (udgår)
- nr. 19: betragtning 19 i Kommissionens forslag (udgår)
- nr. 24: betragtning 23
- nr. 28: betragtning 27
- nr. 29: betragtning 28
- nr. 33: betragtning 30
- nr. 35: artikel 1, stk. 1 — Særtjenester (udgår)
- nr. 39: artikel 1, stk. 2
- nr. 41: artikel 1, stk. 3
- nr. 44: artikel 1, stk. 5
- nr. 58: betragtning 6.

2. Europa-Parlamentets ændringsforslag, som Rådet har accepteret delvist eller i princippet

- nr. 8: Denne ændring blev accepteret i princippet. Rådet var enig med Europa-Parlamentet i, at det er et spørgsmål, om de eventuelle fordele ved befordringspligten opvejer eventuelle yderligere omkostninger, som skyldes denne, og foretrak derfor at lade betragtningen udgå.
- nr. 15: Rådet var enig i, at betragtning 15 skal suppleres med en henvisning til, at det er nødvendigt at sikre uafbrudte befordringspligtjenester.
- nr. 46: Rådet hilste med tilfredshed tanken om ligesom i Kommissionens ændrede forslag at indsætte en ny betragtning 8, som kæder posttjenester sammen med forsyningspligttydelser.
- nr. 21: Substansen i denne ændring er blevet indarbejdet i betragtning 20 samt i artikel 1, stk. 1, om ændring af artikel 7 i direktiv 97/67/EF.
- nr. 43: Rådet hilste med tilfredshed tanken om at ændre artikel 22 i direktiv 97/67/EF for at præcisere de nationale forvaltningsmyndigheders betydning med henblik på at sikre befordringspligten. Rådet foretrak imidlertid, at der med ændringen lægges øget vægt på bestemmelser, som tager sigte på at sikre overholdelse af eneretten på nogle tjenester.
- nr. 16, 18, 22 og 38: Rådet accepterede disse ændringer, som især vedrører vægt- og prisgrænser for på eneretsområdet, idet det tilnærmede sig Europa-Parlamentets holdning til dette spørgsmål (se punkt III).

3. Europa-Parlamentets ændringsforslag, som Rådet ikke har accepteret

Ændring 17 og 20:

Rådet fandt, at betragtning 17 og 20, som Kommissionen har foreslået (og som Europa-Parlamentet har foreslået at udelade eller afkorte), indeholder nyttige saglige oplysninger om baggrunden for det nuværende marked for posttjenester og det nuværende omfang af liberaliseringen af adresserede reklameforsendelser i medlemsstaterne.

Ændring 1, 23 og 26:

Rådet var af den opfattelse, at det er nødvendigt at tage et afgørende skridt mod fuld gennemførelse af det indre marked for posttjenester i 2009, og samtidig sikre såvel Kommissionens initiativret som Europa-Parlamentets fulde medbestemmelsesbeføjelser.

Ændring 10, 36 og 48:

Rådet fandt disse ændringer unødvendige, da det formål, de tilstræber, allerede kan opfyldes inden for rammerne af direktiv 97/67/EF.

Ændring 12:

Rådet fandt ikke, at en gennemgang af det befordringspligtige område skal være en forudsætning for definition af en yderligere markedsåbning. Det skal dog understreges, at den undersøgelse, Kommissionen skal foretage i medfør af artikel 1, stk. 1 (ny artikel 7, stk. 3), i den fælles holdning, for hver medlemsstat skal vurdere, hvilken indvirkning den fulde liberalisering i 2009 har på befordringspligten.

Ændring 27:

Rådet fandt denne ændring uhensigtsmæssig, fordi REIMS II-aftalen blot er en kommerciel aftale mellem visse befordringspligtige virksomheder, som desuden udløber i december 2001.

Ændring 13, 47, 49 og 54:

Rådet har ikke fundet det hensigtsmæssigt at ændre formålene med det gældende direktiv ved at tilføje en ny målsætning om fremme af et højt niveau for beskæftigelse og social sikring.

Ændring 4:

Rådet fandt ikke, at denne ændring var en korrekt opfølgning af konklusionerne fra Det Europæiske Råd i Lissabon.

Ændring 31:

Rådet forkastede denne ændring, da de krav med hensyn til gennemsigtighed og ikke-diskriminering, der gælder for befordringspligtige virksomheder, er en vigtig faktor til sikring af lighed for alle aktører.

Ændring 55:

Rådet fandt det ikke hensigtsmæssigt, at der i forbindelse med det indre marked fastsættes krav om gensidighed i forbindelse med adgang til posttjenester i medlemsstaterne.

Ændring 30 og 42:

Rådet forkastede disse ændringer, da der allerede under det gældende direktiv er nedsat et udvalg, der opfylder formålet med disse ændringer. Bestemmelserne i Rådets afgørelse 1999/468/EF (den nye komitologiafgørelse) finder automatisk anvendelse.

Ændring 34 og 37:

Rådet forkastede disse ændringer, der ikke er specifikke for postsektoren, og hvis formål allerede er opfyldt i andre direktiver, f.eks. direktiv 2000/43/EF.

Ændring 32:

Rådet foretrak at lade den tilhørende betragtning udgå (betragtning 30 i Kommissionens forslag).

Ændring 5:

Rådet fandt, at ordlyden i denne ændring afspejler forpligtelsen i artikel 23 i direktiv 97/67/EF, som allerede er opfyldt. Det bemærkes imidlertid, at artikel 7, stk. 3, som revideret af artikel 1, stk. 1, i den fælles holdning, indeholder et krav om, at Kommissionen skal foretage en yderligere gennemgang i 2006. Betragtning 24 indeholder også en henvisning til denne gennemgang.

Ændring 25:

Rådet forkastede denne ændring med den begrundelse, at forslaget bør bevare neutraliteten i direktiv 97/67/EF for så vidt angår de løsninger, medlemsstaterne råder over til sikring af, at befordringspligten bevares.
